

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

w sprawie K. D.

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, bez udziału stron,

w dniu 22 maja 2014 r.,

wniosku obrońcy z urzędu o wznowienie postępowania

zakończanego wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 06 czerwca 2012r., sygn. akt II AKa [...],

postanowił

- 1. oddala wniosek o wznowienie postępowania,**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu
adw. E. C. - Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 442,80 zł
(słownie czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy),
w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za czynności w sprawie
o wznowienie postępowania,**
- 3. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego
obciąża skazanego .**

UZASADNIENIE

W złożonym wniosku o wznowienie postępowania obrońca skazanego K. D., jako przyczynę i podstawę postulowanego wznowienia, powołał przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit a k.p.k. i wskazał, że po uprawomocnieniu się wyroku ujawniły się nowe dowody nieznane przedtem sądowi, mianowicie oświadczenie A. G. z dnia 10 października 2013 r., z którego wynika, że inna osoba przyznała się do popełnienia czynu, za który K. D. został skazany.

Prokurator Prokuratury Generalnej, ustosunkowując się do wniosku, pismem z dnia 10 kwietnia 2014, wniósł o sprawdzenie w trybie art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k., okoliczności podniesionych we wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brak podstaw do uwzględnienia wniosku.

Nowe fakty lub dowody, w ujęciu przepisu art. 540 § 1 pkt 2 lit a k.p.k., mogą być podstawą wznowienia, jeżeli – oceniane przez pryzmat całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – ze znacznym prawdopodobieństwem wskazują, że kwestionowane orzeczenie jest błędne czy niesłuszne. Istotne znaczenie ma zatem wiarygodność „nowych faktów lub dowodów”, które oceniane w ścisłym powiązaniu z oceną dotychczas zgromadzonych dowodów, przez ich spójność i jednorodność mogą w wiarygodny sposób podważyć prawdziwość ustaleń przyjętych w prawomocnie zakończonym postępowaniu.

Wyrok skazujący K. D. oparty został m.in. na treści jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, z których wynikało, iż oskarżony okradając ofiarę zabrał pokrzywdzonemu m.in. telefon, który następnie wyrzucił.

Tymczasem z treści oświadczenia k. 11 wynika, że A. G. na początku grudnia 2009 r. zakupił od A. W. telefon marki M. za 100 zł nadto W. miał przyznać się, że to on dokonał zabójstwa w B..

W aktach postępowania o wznowienie sygn. III KO 77/12 dot. skazanego, zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2013 r., o oddalenie wniosku, znajduje się pismo – „umowa kupna” z którego wynika, że 11 grudnia 2009 r. G. kupił od A. W. telefon komórkowy marki M. za cenę 100 zł i 300 rubli za 20 zł, pismo zawiera dwa podpisy: „G.” i „W. A.” (k. 365).

W świetle powyższego wskazany we wniosku „nowy dowód” jawi się jako oczywiście niewiarygodny, sprzeczny z elementarnymi zasadami logiki i doświadczenia życiowego, i w żaden sposób nie może podważyć stanowczych ustaleń faktycznych opartych na dowodach przeprowadzonych w toku prawomocnie zakończonego postępowania. Nie zachodziła zatem potrzeba ustalania podniesionych we wniosku okoliczności w drodze czynności sprawdzających.

W realiach sprawy jest oczywiste, iż nie zaistniały ustawowe przesłanki określone w art. 540 § 1 pkt 2 lit a k.p.k., zatem wniosek o wznowienie postępowania należało oddalić.

[aw]